

BWP.310.1.2022.JS

ZMIANA
INTERPRETACJI PRAWA PODATKOWEGO

Prezydent Miasta Wałbrzycha działając na podstawie art. 14j §1, §2a, §3 w zw. z art. 14e §1 pkt 1, §2, art. 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2025r., poz. 111 ze zm.) w związku ze stwierdzeniem nieprawidłowości interpretacji indywidualnej z dnia 02.09.2022r. wydanej przez Prezydenta Miasta Wałbrzycha po rozpatrzeniu wniosku z dnia 24.06.2022r. (wpływ do tut. Urzędu: 06.07.2022r.) złożonego przez

ZMIENIA

interpretację indywidualną prawa podatkowego z dnia 02.09.2022r. znak BWP.310.1.2022.JS

w następującym zakresie:

- **stwierdza, że stanowisko wskazane przez Wnioskodawcę, iż zwolnienie od podatku od nieruchomości, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych, w okresie od 01.01.2017 roku do 31.12.2021 roku obejmowało całe działki ewidencyjne, na których faktycznie znajdowały się elementy infrastruktury kolejowej – jest nieprawidłowe, ponieważ w stanie prawnym obowiązującym w latach 2017-2021 artykuł 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych stanowił podstawę do objęcia zakresem tego zwolnienia jedynie tych części gruntu, które zostały zajęte pod budynki i budowle tworzące infrastrukturę kolejową (usytuowane na obszarze kolejowym)**

W pozostałym zakresie interpretacja pozostaje bez zmian (tj. Prezydent Miasta Wałbrzycha uznaje za prawidłowe stanowisko wskazane przez Wnioskodawcę, iż w okresie od 01.01.2017 roku do 31.12.2021 roku bocznicą kolejową stanowiącą infrastrukturę kolejową oraz udostępniana licencjonowanemu przewoźnikowi kolejowemu podlegała zwolnieniu z opodatkowania podatkiem od nieruchomości na podstawie przepisu art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych).

UZASADNIENIE

W dniu 02.09.2022r. Prezydent Miasta Wałbrzycha wydał interpretację indywidualną prawa podatkowego znak BWP.310.1.2022.JS, w której uznał za prawidłowe oba stanowiska wyrażone przez

we wniosku z dnia 24.06.2022 roku.

W przedmiotowym wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny: W ramach posiadanego mienia [REDAKTOWANE] posiada na terenie [REDAKTOWANE] przy ul. [REDAKTOWANE] w Wałbrzychu, na działce o numerze ewidencyjnym [REDAKTOWANE], bocznice kolejową (szlakową), złożoną z linii kolejowej normalnotorowej, tj. o szerokości torów 1435 mm, wykorzystywaną przez Spółkę do dostarczania mialu węglowego dla potrzeb ciepłowni (bocznica nie jest wykorzystywana do przewozu osób).

Bocznica kolejowa [REDAKTOWANE] położona jest na linii [REDAKTOWANE] i obsługiwana jest pociągami bocznicowymi. Zasady i organizację bezpiecznego prowadzenia ruchu kolejowego na bocznicy kolejowej [REDAKTOWANE] określa opracowany Regulamin Pracy Transportu Kolejowego na bocznicy kolejowej, uzgodniony z Zarządcą Infrastruktury Kolejowej [REDAKTOWANE].

W ramach prowadzonej działalności [REDAKTOWANE] zawiera z licencjonowanym przewoźnikiem kolejowym umowę na świadczenie usługi przewozu mialu węglowego transportem kolejowym. Licencjonowany przewoźnik kolejowy dokonuje podstawienia/odebrania składów wagonów ładownych na/z punktu zdawczo-odbiorczego zlokalizowanego na obszarze bocznicy kolejowej [REDAKTOWANE] gdzie następuje rozładunek wagonów przez pracowników [REDAKTOWANE].

Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych, w brzmieniu obowiązującym od dnia 01.01.2017 roku do dnia 31.12.2021 roku zwolnieniu od podatku od nieruchomości podlegały grunty, budynki i budowle wchodzące w skład infrastruktury kolejowej w rozumieniu przepisów o transporcie kolejowym, która:

- a) była udostępniana przewoźnikom kolejowym lub
- b) była wykorzystywana do przewozu osób, lub
- c) tworzyła linie kolejowe o szerokości torów większej niż 1435 mm.

Z uwagi na fakt, iż bocznice kolejową [REDAKTOWANE] tworzy linia kolejowa o standardowej szerokości torów 1435 mm, stąd też zwolnienie przedmiotowych obiektów możliwe było, w okresie obowiązywania powyższego przepisu, po łącznym spełnieniu następujących warunków:

- a) grunty, budynki i budowle musiały stanowić elementy wchodzące w skład infrastruktury kolejowej zgodnie z ustawą z dnia 28 marca 2003 roku o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2016r., poz. 1727 ze zm.);
- b) infrastruktura kolejowa musiała być udostępniona przewoźnikom kolejowym lub służyć do przewozu osób.

Zgodnie z załącznikiem nr 1 do ustawy o transporcie kolejowym zawierającym wykaz elementów infrastruktury kolejowej, m.in. tory kolejowe (budowla), które tworzą bocznice kolejową stanowią element wchodzący w skład infrastruktury kolejowej.

Ponadto bocznica kolejowa [REDAKTOWANE] udostępniana jest/była licencjonowanym przewoźnikom kolejowym, wykonującym przejazdy i manewry po infrastrukturze bocznicy [REDAKTOWANE] w celu podstawienia i odebrania składów wagonów, zaspokajając potrzeby transportowe [REDAKTOWANE].

Tym samym, bocznica kolejowa [REDAKTOWANE] spełniła oba wyżej wykazane warunki dla objęcia zwolnieniem od podatku od nieruchomości wg art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (w brzmieniu obowiązującym od dnia 01.01.2017 roku do dnia 31.12.2021 roku).

Bocznica kolejowa [REDAKTOWANE] położona jest ponadto na jednej działce ewidencyjnej, oznaczonej w ewidencji gruntów i budynków jako [REDAKTOWANE]. W stanie prawnym od dnia 01.01.2017 roku do dnia 31.12.2021 roku oprócz budowli również grunty i budynki wchodzące w skład infrastruktury objęte były zwolnieniem od podatku na mocy art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych. Zgodnie z pkt 12 załącznika nr 1 do ustawy o transporcie kolejowym w skład infrastruktury kolejowej wchodzi bowiem grunty, oznaczone jako działki ewidencyjne, na których znajdują się elementy wymienione w pkt 1-11 załącznika. Działka

ewidencyjna, zgodnie z definicją zawartą w §9 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 roku w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. z 2016 roku, poz. 1034 ze zm.), stanowi ciągły obszar gruntu, położony w granicach jednego obrębu, jednorodny pod względem prawnym, wydzielony z otoczenia za pomocą linii granicznych.

W związku z wykreśleniem, od dnia 01 stycznia 2017 roku, z art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych zapisu o zwolnieniu tylko tej części gruntów, która jest faktycznie zajęta przez elementy infrastruktury kolejowej należy uznać, iż za infrastrukturę kolejową należy rozumieć całą działkę ewidencyjną, na której znajdują się elementy infrastruktury kolejowej, bez względu na sposób jej zakwalifikowania w ewidencji.

W związku z powyższym, Wnioskodawca zadał następujące pytania:

1. Czy bocznicą kolejową stanowiącą infrastrukturę kolejową oraz udostępniana licencjonowanemu przewoźnikowi kolejowemu podlegała, w okresie od 01.01.2017 do 31.12.2021 roku, zwolnieniu z opodatkowania podatkiem od nieruchomości na podstawie przepisu art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych?
2. Czy zwolnienie od podatku od nieruchomości, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych, w okresie od 01.01.2017 do 31.12.2021 roku, obejmowało całe działki ewidencyjne, na których faktycznie znajdowały się elementy infrastruktury kolejowej?

Przedstawiając własne stanowisko, Wnioskodawca wskazał, iż w jego opinii w okresie od 01.01.2017 do 31.12.2021 roku bocznicą kolejową (obiekt) oraz cała działka ewidencyjna, na której położona była bocznicą kolejową Spółki, korzystała ze zwolnienia od podatku od nieruchomości. Wnioskodawca uzasadnił swoje stanowisko w przytoczonym wyżej opisie stanu faktycznego, wskazał również, iż jego prawidłowość potwierdza m.in. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 04.10.2018r. I SA/Po 490/18, wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 25.03.2021r. I SA/Go 1/21, czy też interpretacja indywidualna Prezydenta Miasta Wrocławiu z dnia 08.12.2017 roku WP-KP.310.4.2017.KD.

Będąc związany treścią wniosku o wydanie interpretacji, biorąc pod uwagę pytania postawione przez Wnioskodawcę, jak również zaprezentowane przez niego stanowiska wraz z ich uzasadnieniem, Prezydent Miasta Wałbrzycha – po przeanalizowaniu przepisów prawa i orzecznictwa sądowego – stwierdził w interpretacji prawa podatkowego z dnia 02.09.2022r. znak BWP.310.1.2022.JS, iż stanowiska Wnioskodawcy w zakresie obu zadanych pytań są prawidłowe w pełnym zakresie.

Jak wskazano powyżej, wydając interpretację prawa podatkowego w powyższym brzmieniu, organ podatkowy wziął pod uwagę ugruntowaną w tamtym czasie, jednolitą linię orzeczniczą dotyczącą stosowania zwolnienia podatkowego z art. 7 ust. 1 pkt ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w latach 2017-2021.

Wskazać jednak należy, że w roku 2025 zaistniała istotna zmiana kierunku wykładni w kontekście stosowania w/w zwolnienia podatkowego w przypadku gruntów.

Mianowicie postanowieniem z 02.09.2025r. sygn. III FSK 1020/23 Naczelny Sąd Administracyjny przedstawił składowi siedmiu sędziów NSA do rozstrzygnięcia zagadnienie prawne: „czy sformułowanie ustawowe zawarte w art. 7

ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tj. Dz. U. z 2017 r., poz. 1785 ze zm.), zgodnie z którym "zwalnia się od podatku od nieruchomości grunty, budynki i budowle wchodzące w skład infrastruktury kolejowej w rozumieniu przepisów o transporcie kolejowym, która: jest udostępniana przewoźnikom kolejowym", stanowi w stanie prawnym obowiązującym w latach 2017–2021 podstawę do objęcia zakresem tego zwolnienia cały obszar tych gruntów, czy też ich część, która została faktycznie zajęta pod infrastrukturę kolejową?".

W dniu 08.12.2025 roku Naczelny Sąd Administracyjny wydał uchwałę w składzie 7 sędziów, w której przedstawił następującą tezę (cyt.): „Sformułowanie zawarte w art. 7 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2017 r. poz. 1785 ze zm.), zgodnie z którym „zwalnia się od podatku od nieruchomości grunty, budynki i budowle wchodzące w skład infrastruktury kolejowej w rozumieniu przepisów o transporcie kolejowym, która: jest udostępniana przewoźnikom kolejowym”, stanowi w stanie prawnym obowiązującym w latach 2017–2021 podstawę do objęcia zakresem tego zwolnienia jedynie tych części gruntu, które zostały zajęte pod budynki i budowle tworzące infrastrukturę kolejową (usytuowane na obszarze kolejowym)”.

Niniejsza uchwała NSA została wydana na podstawie art. 187 § 1 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, z którego wynika, że jeżeli przy rozpoznawaniu skargi kasacyjnej wyłoni się zagadnienie prawne budzące poważne wątpliwości, Naczelny Sąd Administracyjny może odroczyć rozpoznanie sprawy i przedstawić to zagadnienie do rozstrzygnięcia składowi siedmiu sędziów tego Sądu. Natomiast zgodnie z art. 187 § 2 p.p.s.a., uchwała składu siedmiu sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego jest w danej sprawie wiążąca. Z tego przepisu wynika więc, że uchwała NSA wiąże bezpośrednio tylko w konkretnej sprawie – niemniej organy podatkowe są związane uchwałami NSA pośrednio. **W praktyce uchwała NSA zasadniczo ogranicza bowiem swobodę interpretacyjną organów podatkowych. Stosując prawo i dokonując jego wykładni, organy te powinny uwzględniać uchwały NSA, ponieważ uchwała działa jak swoistego rodzaju standard wykładni prawa. W orzecznictwie podkreśla się wyższość wykładni prawa zawartej w uchwale 7 sędziów, aniżeli wykładni prawa zawieranej w innych wyrokach NSA. Uchwały składu 7 sędziów są w tym kontekście swoistym wyznacznikiem interpretowania prawa, dlatego też organy podatkowe (w tym gminne organy podatkowe) powinny, uwzględniać treść takich uchwał NSA.**

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy wydania interpretacji indywidualnej na wniosek [REDAKTOWANE], należy wyraźnie podkreślić, że Uchwała NSA z dnia 08.12.2025r. stanowi istotną zmianę w ugruntowanej dotychczas linii orzeczniczej dotyczącej zwolnienia podatkowego, na której opierał się zarówno Prezydent Miasta Wałbrzycha w swojej interpretacji z dnia 02.09.2022r., jak i sam Wnioskodawca w złożonym wniosku z dnia 24.06.2022r.

W myśl art. 14j §2a Ordynacji podatkowej wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta lub marszałek województwa zmienia wydaną przez ten organ interpretację indywidualną, uchyla ją i stwierdza jej wygaśnięcie oraz zmienia lub uchyla postanowienie, o którym mowa w art. 14b § 5a.

Natomiast przepis art. 14j § 3 Ordynacji podatkowej stanowi, że w zakresie nieuregulowanym w § 1-2a stosuje się odpowiednio przepisy niniejszego rozdziału (tj. rozdział 11a O.p.). Dlatego należy przywołać regulację

art. 14e § 1, w myśl której Szef Krajowej Administracji Skarbowej może z urzędu:

- 1) zmienić wydaną interpretację indywidualną, jeżeli stwierdzi jej nieprawidłowość, uwzględniając w szczególności orzecznictwo sądów, Trybunału Konstytucyjnego lub Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej;
- 2) uchylić wydaną interpretację indywidualną i umorzyć postępowanie w sprawie wydania interpretacji indywidualnej, jeżeli w dniu jej wydania istniały przesłanki odmowy wszczęcia postępowania w sprawie wydania interpretacji indywidualnej;
- 3) uchylić wydaną interpretację indywidualną z uwagi na wystąpienie przesłanki wymienionej w art. 14b § 5b i odmówić, w drodze postanowienia, na które służy zażalenie, wydania interpretacji indywidualnej.

W myśl art. 14e § 2 w/w ustawy, zmiana interpretacji indywidualnej następuje w odniesieniu do opisanego we wniosku stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego, na podstawie którego wydana została zmieniona interpretacja.

Na podstawie przywołanych przepisów art. 14j § 2a w zw. z art. 14e Ordynacji podatkowej, organ interpretacyjny ma więc możliwość wyeliminowania z obrotu indywidualnej interpretacji poprzez jej odpowiednią zmianę, jeżeli stwierdzi jej nieprawidłowość, uwzględniając w szczególności orzecznictwo sądów. Dodać należy, że w sytuacji niezgodności wydanej interpretacji prawa podatkowego z orzecznictwem sądów, Trybunału Konstytucyjnego i Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej organ interpretacyjny jest obowiązany, a nie tylko uprawniony, do zmiany takiej interpretacji. W przypadku gminnego organu podatkowego na kompetencję taką wskazuje literalne brzmienie przepisu: „zmienia wydaną przez ten organ interpretację” (art. 14j § 2a).

W oparciu o powyższe, kierując się zasadą działania na podstawie i w granicach prawa (art. 7 Konstytucji RP), dążąc do zapewnienia jednolitości interpretacji przepisów podatkowych, Prezydent Miasta Wałbrzycha uznał za w pełni uzasadnione skorzystanie z treści przepisu art. 14j § 2 Ordynacji podatkowej w związku z zaistnieniem przesłanki z art. 14e § 1 pkt 1 tejże ustawy, i w związku z tym zmienia interpretację indywidualną prawa podatkowego z dnia 02.09.2022r. znak BWP.310.1.2022.JS w ten sposób, że:

- uznaje za nieprawidłowe stanowisko wskazane przez Wnioskodawcę, iż zwolnienie od podatku od nieruchomości, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych, w okresie od 01.01.2017 roku do 31.12.2021 roku obejmowało całe działki ewidencyjne, na których faktycznie znajdowały się elementy infrastruktury kolejowej – ponieważ w stanie prawnym obowiązującym w latach 2017-2021 art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych stanowił podstawę do objęcia zakresem tego zwolnienia jedynie tych części gruntu, które zostały zajęte pod budynki i budowle tworzące infrastrukturę kolejową (usytuowane na obszarze kolejowym).

W pozostałym zakresie (tj. w odniesieniu do pytania o zwolnienie budowli w postaci bocznicy kolejowej) interpretacja pozostaje bez zmian.

Uzasadniając zasadność dokonania niniejszej zmiany wskazać należy, że ze stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę jednoznacznie wynika, że bocznica kolejowa nie zajmuje obszaru całej działki ewidencyjnej. Jak natomiast wskazał NSA w przywołanej Uchwale III FPS 3/25 z dnia 08.12.2025r., zgodnie z

art. 2 ust. 1 pkt 1 u.p.o.l. przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości stanowią grunty, a nie działki ewidencyjne. W konsekwencji za wątpliwe uznać należy przełamywanie tego imperatywu przepisem zawartym w ustawie niepodatkowej, jaką jest ustawa o transporcie kolejowym, a zwłaszcza w załączniku do takiej ustawy (przeciwny pogląd prowadzić może do wniosku, że dla celów stosowania ulgi – zwolnienia podatkowego, przedmiot opodatkowania stanowi działka ewidencyjna gruntu, a nie grunt, mimo że nie wynika to ani z art. 2 ust. 1 pkt 1 u.p.o.l., ani z art. 7 ust. 1 pkt 1 tej ustawy).

Sąd podkreślił, że skoro przedmiotem opodatkowania w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 1 u.p.o.l. jest grunt, z tej perspektywy jego powierzchnia winna wyznaczać zarówno podstawę opodatkowania podatkiem od nieruchomości, jak też wyłączenie i zwolnienie z tej daniny, w takim zakresie, w jakim ten grunt jest faktycznie związany (zajęty, udostępniany, wykorzystywany) na prowadzenie preferowanej przez ustawodawcę działalności gospodarczej.

Do podobnych wniosków zdaniem NSA prowadzi również analiza art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE), zgodnie z którym "z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w traktatach wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi". NSA odniósł się w tym kontekście do wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 29.04.2025 r., C-453/23, w którym wyeksponowana została następująca teza: "Artykuł 107 ust. 1 TfUE należy interpretować w ten sposób, że nie wydaje się, by przepisy państwa członkowskiego, które zwalniają z podatku od nieruchomości grunty, budynki i budowle wchodzące w skład infrastruktury kolejowej, gdy jest ona udostępniana przewoźnikom kolejowym, stanowiły środek, który przysparza beneficjentom tego zwolnienia selektywnej korzyści". W ocenie NSA posłużenie się w tym orzeczeniu zwrotem "nie wydaje się, by przepisy państwa członkowskiego, które zwalniają z podatku od nieruchomości grunty, budynki i budowle [...], stanowiły środek, który przysparza beneficjentom tego zwolnienia selektywnej korzyści", naprowadza na wniosek, że Trybunał uwzględni możliwość zaistnienia sytuacji, w których taka selektywna korzyść, zakłócająca lub mogąca zakłócać konkurencję, wystąpi.

Skład siedmiu sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego wskazał więc, że z urzędu znane są mu przypadki, w których na kilku, a nawet kilkunastohektarowej działce ewidencyjnej gruntu tylko znikomy procent wykorzystywany był na lokalizację elementów infrastruktury kolejowej. Przyjęcie stanowiska o objęciu całej działki ewidencyjnej zwolnieniem podatkowym, nawet wówczas, gdy na pozostałych jej częściach usytuowane były budynki i budowle o innych niż kolejowe celach gospodarczych (one same nie korzystały ze zwolnienia, lecz objęte nim były grunty), może zakłócać konkurencję w rozumieniu art. 107 ust. 1 TfUE, różnicując sytuację prawnopodatkową tych podatników w stosunku do przedsiębiorców, którzy z przywilejów takich nie korzystali, w odniesieniu do gruntów z identyczną zabudową, lecz pozbawionych elementów infrastruktury kolejowej.

W ocenie tutejszego organu należy więc stwierdzić, że zwolnienie z podatku od nieruchomości od całej działki ewidencyjnej tylko dlatego, że na jej części znajdują się elementy infrastruktury kolejowej, prowadziłoby do sytuacji, gdzie przedsiębiorcy zyskują przewagę na rynku nie płacąc podatku od nieruchomości od tej części gruntu, na której prowadzą inną działalność niezwiązaną z ustanowioną preferencją (lub która pozostaje w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 3 u.p.o.l.), względem takich przedsiębiorców, na działkach których infrastruktura kolejowa nie występuje.

Wobec powyższego, jeżeli części gruntu, na których zlokalizowana jest infrastruktura kolejowa, nie

pokrywają się z granicą działki ewidencyjnej w ewidencji gruntów i budynków, ze zwolnienia podatkowego, o której mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1 u.p.o.l., może korzystać tylko ta część działki, która wiąże się z realizacją preferowanego celu podatkowego – czyli obszar, na którym znajdują się obiekty wymienione w pkt 1-11 załącznika nr 1 do ustawy o transporcie kolejowymi, wraz z obszarem koniecznym i niezbędnym do obsługi tychże obiektów.

Teza ta jest spójna z wykładnią poczynioną przez skład siedmiu sędziów NSA w uchwale z 08.12.2025 roku. Brzmienie wcześniejszej interpretacji wydanej przez Prezydenta Miasta Wałbrzycha dnia 02.09.2022r. - w odniesieniu do odpowiedzi na pytanie Wnioskodawcy o zwolnienie gruntów pozostaje z tą tezą w wyraźnej i oczywistej sprzeczności, wskazując na wadliwość zaprezentowanego w niej poglądu interpretacyjnego, co powoduje, iż rozstrzygnięcie takie nie może być akceptowane jako akt wydany przez organ praworządnego państwa. Nieprawidłowość interpretacji uzasadniająca jej zmianę występuje bowiem wówczas, gdy przyjęte w niej wyjaśnienie przepisów prawa podatkowego nie znajduje dostatecznego uzasadnienia we wnioskach wypływających z prawidłowej wykładni prawa – co ma miejsce w niniejszym przypadku.

Warto przy tym podkreślić, że indywidualne interpretacje nie są źródłem prawa, a tym samym nie tworzą nowych norm – stanowią jedynie prawną interpretację wskazującą, czy podatnik prawidłowo rozumie konkretne przepisy. W niniejszym przypadku organ podatkowy uznał więc stanowisko Wnioskodawcy w zakresie jednego z postawionych pytań za nieprawidłowe.

W związku z powyższym, realizując proces nadzoru nad wydawanymi przez siebie interpretacjami, Prezydent Miasta Wałbrzycha stwierdził konieczność zmiany interpretacji z dnia 02.09.2022 roku w omówionym wyżej zakresie. Dokonana niniejszym zmiana interpretacji indywidualnej prawa podatkowego zapewnia przy tym zgodność interpretacji indywidualnej z wykładnią zaprezentowaną przez Naczelną Sąd Administracyjny w uchwale z dnia 08.12.2025r.

Pouczenie:

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ustawy z 30.08.2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz.U. z 2026 r. poz. 143 – dalej p.p.s.a.).

Zgodnie z art. 57a p.p.s.a., Skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą, opinię, o której mowa w art. 119zł § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, i odmowę wydania tych opinii, opinię w sprawie opodatkowania wyrównawczego, opinię zabezpieczającą w sprawie opodatkowania wyrównawczego i odmowę wydania opinii zabezpieczającej w sprawie opodatkowania wyrównawczego może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędów wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną.

Zgodnie z art. 14na §1 Ordynacji podatkowej, przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli stan faktyczny lub zdarzenie przyszło będące przedmiotem interpretacji indywidualnej stanowi element czynności będących przedmiotem decyzji wydanej:

- 1) z zastosowaniem art. 119a;
- 2) w związku z wystąpieniem nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług;
- 3) z zastosowaniem środków ograniczających umowne korzyści.

Zgodnie z art. 14na §2 Ordynacji podatkowej, przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli korzyść podatkowa, stwierdzona w decyzjach wymienionych w § 1, jest skutkiem zastosowania się do utrwalonej praktyki interpretacyjnej, interpretacji ogólnej lub objaśnień podatkowych.

Otrzymują:

1. adresat
2. a/a sporządził: J.Starybrat, tel. (74) 64-14-483
sprawdził

Podpis jest prawidłowy

Dokument podpisany przez Roman
Szełemej
Data: 2026.02.13 09:23:06 CET